

*Het hart
van de mens
zoekt zijn weg -
maar het is Jahwe
die hem de kracht
van het stappen geeft.*

spreuken 16,9

een oude pelgrim

Een oude pelgrim
was midden in de winterse kou
op weg naar de Himalaya
toen het begon te regenen.
Een herbergier vroeg hem:
“Hoe wil je daar ooit geraken met dit weer, lieve man?”
En de man antwoordde minzaam:
“Mijn hart gaat voorop.
De rest volgt vanzelf.”
Anthony de Mello

pelgrimslied

Jan Hopman
als pelgrim in het harnas gestorven in 1994
melodie: Licht dat ons aanstoot

Mensen die gaan langs vele wegen,
altijd en iedereen op weg.
Geen blijvend huis, geen vaste stede:
altijd verlaten wat je hebt.
Geen vaste koers, geen lichtend baken,
altijd vaarwel en naar waarheen?
Opstaan en weer opnieuw verlaten
wat in de aanvang veilig scheen.

Mensen gaan onderweg tezamen,
spreken en vragen naar elkaar.
Zoeken de wegen als ze dwalen,
wijzen het spoor de ander aan.
Altijd weer nieuwe moed te vinden
en delend van elkanders brood.
Horen naar wat het hart beminde:
Wat is je diepst gewenste droom?

Aankomen wanneer? Nooit ten einde.
eens toch de lange weg gegaan.
O, mochten wij dan samen delen,
ieder vertelt zijn reisverhaal.
Het laatste doel vereent de wegen:
zal niet herkenning vrede zijn?
Over nog meer moet nu gezwegen,
meer kan een pelgrimslied niet zijn.

gebed

Eeuwige,
Gij die wandelde
in de tuin van schepping
- op zoek naar de mens,

die met Jakob
mee zijt getrokken in zijn omzwervingen,

die Ruth
hebt begeleid naar een vreemd land

en Tobias
door uw heilige engel beschermd,

*wil zo nu ook ons
bij aanvang van dit nieuwe schooljaar vergezellen:*

kom, heilige Geest,
kom aangewaaid
uit de vier windstreken,
van over de toppen van de bergen,
vanuit ongekende verten,
naar onze school,
waar bij het begin van het
schooljaar iedereen is verzameld.

Breng beweging mee,
dat wij stap voor stap
het durven wagen,
om te bouwen
aan onze toekomst.

Bij het begin van het schooljaar
vertrouwen wij ons toe
aan de kracht van uw adem.

Kom, heilige Geest,
vervul het hart
en dat van alle mensen
die -stap voor stap-
mee school maken.

Breng beweging in ons
met de zachte krachten van:
uw liefde,
uw vrede,
uw geduld,
uw vriendelijkheid,
uw goedheid,
uw vertrouwen.

Dat bidden wij U voor alle komende schooldagen.
Amen.

wij zijn zoekers

Ook schoolteams zijn zoekers. Het zou mooi zijn als ze mochten schuilen bij elkaar. Als ze samen naar verdieping zochten, als ze elkaar beurtelings de weg mochten wijzen. Wat maakt een equipe sterk? Een gedeelde visie en een gemeenschappelijk doel. Heldere afspraken, onderling vertrouwen, waardering en respect.

Scholen reflecteren over hun identiteit. Wat is een *katholieke* school? Waarin uit zich haar karakter? Hoe gaan mensen er met elkaar om (met gelijkgezinden en andersdenkenden)? Kleurt de *spirit* het samen leren en leven? Wat is de motor van het pedagogisch bezig zijn? Waaruit put men er inspiratie en kracht? Hoe worden tijd, energie, ruimte en middelen aangewend?

'Wij zijn volmaakte reizigers,
maar nog geen volmaakte bezitters.
Als reizigers zijn wij onderweg.
Jij vraagt:
"Verder trekken, wat betekent dat?"
Om het kort te zeggen: dat betekent vooruitgaan.
Anders begrijp je het misschien verkeerd
en ga je steeds langzamer lopen.
Onderzoek jezelf.
Wil je bereiken wat je nog niet bent,
wees dan ontevreden met wat je nu bent.
Want zodra je zelfgenoegzaam wordt, blijf je stilstaan.
Zodra je zegt: "Het is genoeg," ga je ten onder.
Doe er dus steeds iets bij,
trek steeds verder,
maak steeds vooruitgang.'

Augustinus, preek 169,18

lied

Om warmte gaan wij een leven,
gaan wij over de zee,
vliegen wij langs de hemel
om iemand gaan wij een leven
met licht en met donker mee.

Vogeltje van de bergen,
waar gaat de toch naar toe?
Om warmte wil ik zwerven
en komen naar iemand toe.

Om zachtheid gaan wij een leven,
gaan wij onder de nacht
kruipen wij onder de hemel
om woorden gaan wij een leven
om lachen en zoenen zacht.

Mensje daar in de verte,
waar snelt je voetstap heen?
Waar zachtheid is te vinden
daar snellen mijn voeten heen.

Om liefde gaan wij een leven,
sterven wij dood na dood,
wagen de verste wegen
om jou, op hoop van zegen,
mijn liefde, mijn reisgenoot.

Dalen van zwarte aarde
bergen van hemelsblauw,
om alles ga ik dit leven
om alles of niets met jou.

*Tekst: Huub Oosterhuis
Muziek: Herman Rouw*

<http://www.ekkesiadenhaag.nl/map/74.pdf>

Hij stapt met ons mee.
Wij beginnen er weer aan.
Aan een weg, niet naar het einde,
maar naar het mooie van een schooljaar.
Je kan dat mooie elke dag tegenkomen.
Het verrassende antwoord van een leerling.
De spontaneïteit van jongeren.
De klik die je ontvangt van een klas.
Maar er zal ook wel sleur zijn,
en hollen, en teveel werk,
en klassen waar de sfeer niet goed is.
Wat ga je dan doen?
Hopelijk is er dan iemand
om met je mee te gaan.

Iemand die naar jou luistert
en tot jou zegt:
“Wat fijn dat je dat met mij wil delen.”
En hij of zij gaat dan
nog wat verder met je mee.
Als je dan gelovig bent
dan komt bij jou misschien het verhaal op
van die twee leerlingen uit het evangelie
ontgoocheld op weg naar huis.
Zij keerden hun weg om
toen Jezus zich liet zien
en met hen aan tafel ging.

En dat wil jij in dit schooljaar
misschien ook wel ontdekken:
hoe Hij zelfs iedere dag met jou meegaat.
Rik Renckens

bijbelwoord

Jezus van Nazareth was een mens met een grote diepte. Een man met een verrassende nieuwe kijk die de toenmalige wereld op zijn kop zette. Een diepgelovig mens die het Leven-met-een-hoofdletter, God-Vader noemde. Een man die de eerste christenen ervoeren als 'de Weg, de Waarheid en het Leven'. Een katholieke school spiegelt zich aan Hem. Uitgedaagd in woord en daad door Hem.

'Wees niet ongerust, maar vertrouw op God en op mij. In het huis van mijn Vader zijn veel kamers; zou ik anders gezegd hebben dat ik een plaats voor jullie gereed zal maken? Wanneer ik een plaats voor jullie gereed gemaakt heb, kom ik terug. Dan zal ik jullie met me meenemen, en dan zullen jullie zijn waar ik ben. Jullie kennen de weg naar waar ik heen ga.' Toen zei Tomas: 'Wij weten niet eens waar u naartoe gaat, Heer, hoe zouden we dan de weg daarheen kunnen weten?' Jezus zei: 'Ik ben de weg, de waarheid en het leven. Niemand kan bij de Vader komen dan door mij.'

Johannes 14,1-6

psalm 23

De Heer is het die mijn tempo bepaalt.
Ik hoef mij niet op te jagen.

Altijd weer schenkt Hij mij een moment van stilte
een adempauze waarin ik tot mezelf kan komen.

Hij roept dan voor mijn ziel beelden op
die mij tot rust doen komen en kalmte geven.

Vaak zorgt Hij dat mij moeiteloos iets gelukt
ik kijk er zelf, blij verrast, van op
hoe vol vertrouwen ik dan kan zijn.

Ik merk het wel: het hart kent alleen rust
als het de Heer vertrouwen schenkt.

Elk uur is Hij aanwezig in alle dingen
het is niet nodig mijn innerlijke vrede te verliezen.

Midden in de drukte van het leven
doet Hij me iets ervaren dat moed geeft.

Dan is het alsof iemand mij een verfrissing aanbiedt
en ineens is daar de zekerheid: geborgen te zijn.

Japanse dichteres TOKO MIYASCHINA

zoekende experts

Een verhaal van mensen.
Elk met hun eigen blik en temperament.
Zoekend naar een weg.
Een verhaal van ontmoeting onder-weg.

De ene helpt de andere.
Ik ben ze allebei,
de zoeker én de expert.
Blij ben ik als ik kan aanleunen
bij een mens met levenservaring.
In mijn rugzak zit mijn levensondervinding
die ook tellen kan.
Nu eens ben ik de wanhoop nabij
en verlies ik de moed.
Dan weer zie ik een spoor, een piste.
In een avontuurlijke bui
ben ik ook een durfal die wil ontdekken, voelen, ervaren...
Op een ander moment ga ik *tastend* op weg,
onzeker waar de tocht heen leidt.
Dan klamp ik me krampachtig vast
aan regels en zekerheden.
Eén mens kan het verschil maken:
een mens die je de ogen opent,
die naast je staat,
die je perspectief biedt,
je au sérieux neemt,
je in nood helpt, tijd voor je heeft,
samen met jou zin ontdekt...

Het verhaal van de 'verdwalings' loopt dan ook niet dood,
in de ontmoeting groeit de hoop.

gebed

Wijs ons de weg, God;
sta ons bij om de juiste richting
te vinden in ons leven;
voorkom dat we wegen gaan
die geen toekomst hebben.

Wijs ons uw weg, God;
dat we elkaar helpen
om op de been te blijven;
dat we van elkaar steun ondervinden
op onze tocht door het leven.

Wijs ons uw weg, God;
dat we in gesprek blijven met elkaar,
dat we ons laten corrigeren door elkaar;
dat onze kritiek voortkomt
uit echte betrokkenheid op elkaar.

God,
schepper van alles wat bestaat,
doe ons uw wegen ontdekken,
doe ons uw wegen banen,
naar het voorbeeld van Jezus,
onze weg, onze waarheid en ons leven. Amen.
Seef Konijn

zegen

De Eeuwige moge voor u uitgaan
als een licht op uw weg door het leven.

De Eeuwige moge naast u voortgaan,
u beschermend met zijn arm.

Moge de Eeuwige achter u zijn,
wanneer gevaar in de rug u bedreigt.

Moge de Eeuwige onder u zijn -
een veilig net, wanneer u mocht vallen.

De Eeuwige moge binnenin u zijn,
uw Trooster in dagen van droefenis.

De Eeuwige moge rondom u zijn
als een schild, een beschutting.

Moge de Eeuwige ook boven u zijn
om u zijn zegen te geven.

Amen.
zegen van de H. Patrick.

De Heer
ging voor hen uit:
overdag in een wolkkolom
's nachts in een vuurzuil
om hun licht te zijn.
Exodus 13

Leeftocht Katholiek Onderwijs Vlaanderen – jaarthema-affiche